

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 20 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1826.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ. ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ. Τοῦ Βουλευτικοῦ.

Ἐπὶ τῇ συνεδριάσει τῆς 11 Ἰανουαρίου,

Ἀνεγνώσθη Προβούλευμα τοῦ Ἐκτελεστικοῦ ὑπ' Ἀριθ. 15,927, ἐν ᾧ ἐγκλείεται καὶ ἀναφορὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν ναυτικῶν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκτίθεται ὁ παρ' αὐτοῦ ἐπιχειρησθεὶς λογαριασμὸς τῶν λειῶν τῶν τριῶν ναυτικῶν νήσων. Τὸ Ἐκτελεστικὸν λέγει ὅτι, ἰὰν δοθῇ τὸ ἐπὶ τῶν λειῶν δικαίωμα τῆς Διοικήσεως 15 εἰς τὰ 100, κατὰ τὸ πρὸςκείμενον Δίσπισμα τῆς 20 τοῦ παρελθόντος Μαΐου, χρεωστοῦν αἱ τρεῖς νῆτοι εἰς τὸ ταμεῖον γρόσια 17,649 καὶ 6 παρ. εἰς δὲ ἀφεθῇ αὐτὸ, τότε χρεωστεῖ εἰς αὐτὰς τὸ ταμεῖον γρόσι. 235,489 καὶ 8 παρ. Πρὶν δὲ ὑποφασίσῃ τι περὶ αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως, περιμένει τὴν σκέψιν καὶ ἀπόφασιν τοῦ Βουλευτικοῦ. Ἀνεγνώσθη καὶ ἡ ἀναφορὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν ναυτικῶν. Ἀπεφασίσθη, νὰ σταλῇ ἀπάντησις πρὸς τὸ Ἐκτελεστικὸν, ὅτι τὸ Βουλευτικὸν ἐπιμένει εἰς τὴν πρότην τοῦ ἀποφασισμοῦ κατὰ τὸ πρὸςκείμενον Δίσπισμα, νὰ κρατῶνται 15 εἰς τὰ 100 ἀπὸ τὰς λειῶν, καὶ δὲν ἐγκρίνει νὰ ἀφεθῇ τὸ δικαίωμα τῆς Διοικήσεως, νὰ διαταχθῇ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ναυτικῶν, διὰ νὰ σταλῇ εἰς τὸ Βουλευτικὸν τὸν λογαριασμὸν ὅλων τῶν λειῶν. Ὅθεν καὶ ἐστάλη περὶ τούτου Προβούλευμα.

Ἐπρὸςδλήθη νὰ ἐκλεχθῶσι τὰ μέλη τῆς πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς, ἥτις δελεῖ περάσει εἰς Μέγαρον, διὰ νὰ ἐξετάσῃ περὶ τῆς νομιμότητος τῶν ἐγγράφων, τὰ ὅποια δελεῦσι παρουσιάζει εἰς αὐτὴν οἱ εἰς τὴν ἐθνικὴν συνέλευσιν διορισμένοι πληρεξούσιοι. Τὸ πρόβλημα ἔγινε δεκτὸν, καὶ ἐδιωρίσθησαν οἱ Βουλευταί, Κύριοι Ἀλέξιος Λουκόπουλος, Παναγ. Παπ. Γιαννόπουλος, Μιχ. Μαρκοπολίτης, Ἰωάννης Δημητρίου, καὶ Ἀθανάσιος Λιδωρίκης.

Ἐπρὸςδλήθη νὰ μὴ γίνωνται κατὰ συνέχειαν αἱ συνελεύσεις τοῦ Βουλευτικοῦ, διὰ νὰ δώσουν τέλος αἱ διορισμέναι βουλευτικαὶ ἐπιτροπαὶ εἰς τὰς ἐπιχειρησάσας τῶν. Τὸ πρόβλημα ἐνεκρίθη, καὶ ἀπεφασίσθη νὰ γίνωνται μόνον τρεῖς συνελεύσεις τὴν ἐβδομάδα, δηλ. τὴν δευτέραν, τὴν τετάρτην καὶ τὴν παρασκευὴν, ἀ-

φ' οὗ ὅμως πρῶτην ἐκδοθῇ ἡ δευτέρα διακήρυξις διὰ τὴν πρόσκλησιν τῆς ἐθνικῆς συνελεύσεως.

Ἐπρὸςδλήθη νὰ διορισθῇ παρὰ τοῦ Βουλευτικοῦ μία ἐπιτροπὴ, διὰ νὰ κέρη μερικὰς παρατηρήσεις εἰς τὰς ἐλλείψεις τοῦ πολιτικοῦ συντάγματος, αἱ ὁποῖαι νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὴν ἐθνικὴν συνέλευσιν. Ἐμειναν εἰς τὴν αὔριον.

Ἐπὶ τῇ συνεδριάσει τῆς 12 Ἰανουαρίου,

Ἀνεγνώσθη Προβούλευμα τοῦ Ἐκτελεστικοῦ ὑπ' Ἀριθ. 16,023, διὰ τοῦ ὁποῦ λέγει ὅτι ὁ Λάμπρος καὶ Βασίλειος Ροῖλου δι' ἀναφορὰς τῶν πρεσβύλλων, ὅτι ἡ κατηγορία τῆς πρεβυσίας, ἡ ὁποία τοὺς προσήχθη, εἶναι συκοφαντία πατριωτῶν τῶν τινῶν, καὶ ζητοῦν νὰ ἀφεθῶν ὡς ἀθῶοι. Τὸ Ἐκτελεστικὸν ὅμως, ἐπειδὴ καὶ κατηγορήθησαν μίαν φορὰν, ἐνέκρινε νὰ διορισθῇ μὴ τριμελὲς ἐπιτροπὴ, συγκειμένη ἀπὸ τοὺς Κυρίους Ν. Λουριώτην, Σ. Βαλιάνον καὶ Ἰ. Παπᾶ Γιαννόπουλον, διὰ νὰ τοὺς κρίνῃ καὶ ἀποφασίσῃ κατὰ τοὺς νόμους· εἰδωσθεὶς δὲ καὶ τὸ Βουλευτικὸν Σῶμα. Ἐνεκρίθη καὶ παρὰ τοῦ Βουλευτικοῦ ἡ πρότασις τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, πλὴν μὲ τὴν προσθήκην τοῦ νὰ διορισθῇ ἄλλος ἀντὶ τοῦ Κυρίου Ν. Λουριώτη, ὅστις ἐπεφορτίσθη τὰ χρέη τοῦ γραμματέως εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὑποθέκης ἐπιτροπῇ· ἐστάλη δὲ καὶ ἀπάντησις διὰ Προβουλεύματος.

Ἀνεγνώσθη καὶ ἄλλο ὑπ' Ἀριθ. 16,114, εἰς τὸ ὁποῦν ἐγκλείεται τὸ σχέδιον τῆς δευτέρας διακήρυξεως διὰ τὴν πρόσκλησιν τῆς ἐθνικῆς συνελεύσεως μὲ τὰς ὅσας ἐνέκρινε τὸ Βουλευτικὸν νὰ γενῶν προσθήκας. Παρατηρεῖ, λέγει τὸ Ἐκτελεστικὸν, ὅτι μετὰ τὴν αἰ. συνεδρίαν τῆς ἐθνικῆς συνελεύσεως ἡ διὰ τὴν νομιμότητα τῶν πληρεξουσίων ἐγγράφων διορισθεῖσα Βουλευτικὴ ἐπιτροπὴ πρέπει νὰ παύσῃ τῶν ἐργασιῶν τῆς, καὶ ἡ ἰδίᾳ ἐθνικὴ συνέλευσις νὰ ἀποφασίσῃ περὶ τῆς νομιμότητος τῶν ἐγγράφων, καθὼς καὶ νὰ ἀνακρίῃ τὰς προγεγονυίας ἐξετάσεις τῆς αὐτῆς ἐπιτροπῆς. Θέλει δὲ διορίσει καὶ ἓνα ἀστυνόμον μὲ ἓνα λόχον τακτικῶν, διὰ νὰ φροντίζῃ διὰ τὴν διατήρησιν τῆς εὐταξίας.

Ἀνεγνώσθη καὶ ἡ διακήρυξις, ἥτις εὐρίθη σύμφωνος μὲ τὴν προχθεσινὴν γνώμην τοῦ Βουλευτικοῦ· ὅθεν ἐ-

γινεν ἡ ἀπάντησις διὰ Προδουλεύματος, διὰ τὰ ἐκδοθῇ ἡ διακήρυξις.

Ἐπροβλήθη ἐκ μέρους τῆς ἐπὶ τοῦ γενικοῦ ἔρανου Βουλευτικῆς ἐπιτροπῆς ὅτι ὁ γενικὸς ἀστυνόμος Μώραλης, συνάξας μερικὰ χρήματα ἀπὸ αὐτὸν τὸν ἔρανον δι' ἐπιταγῆς τῆς, κατακρατεῖ αὐτὰ, καὶ δὲν θέλει νὰ τῇ τὰ ἀποδώσῃ, ἐπὶ λόγῳ ὅτι ἔχει νὰ λάβῃ μισθοὺς ἀπὸ τὴν Διοίκησιν, μ' ὅλον ὅτι διωρίσθῃ νὰ λάβῃ μέρος ἐξ αὐτῶν.

Ταυτοχρόνως ἀνεγνώσθη καὶ ἀναφορὰ τοῦ Χ. Μιχάλη Ἰταλιάνου, τῶν συντρόφων του καὶ λοιπῶν, διὰ τῆς ὁποίας παραπονοῦνται ἀπὸ τὴν γενικὴν ἀστυνομίαν, καὶ διαμαρτύρονται κατὰ τοῦ Κυριακοῦ Μάραλη, ὅστις συνέλαβε τὸν Κυπρίδην, φονέα τοῦ μακαρίτου Χριστοῦ παπᾶ Γεωργίου, καὶ ἀντὶ νὰ τὸν φυλάτῃ ὑπὸ αὐστηρὰν φυλακὴν, τὸν ἄφησε καὶ ἐπήγαγε ὅπου ἤθελε, καὶ οὕτως εὔρε τὸν καιρὸν καὶ ἔφυγε. Προσθέτουσιν ἀκόμη ὅτι κατὰ τὰς μαρτυρίας τιμίων ὑποκειμένων ὁμίλει κρυφίως μετὰ τοῦ φονέως, ἀρ' οὗ τὸν συνέλαβεν. Ἐκρίθη εὐλογον νὰ ὑποχρεωθῇ ὁ Μώραλης νὰ ἀποδώσῃ τὰ ὅσα παρὰ τὴν αἰδίαν τῆς ἐπιτροπῆς δυστροπῶν κατακρατεῖ ἀπὸ τὸν ἔρανον τῶν πολιτῶν χρήματα· προσέτι δὲ νὰ ἐξωσθῇ καὶ ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖμά του, διοριζομένου ἄλλου ἀντ' αὐτοῦ, καὶ νὰ διορισθῇ μία ἐπιτροπὴ νὰ τὸν κρίνῃ δι' ὅσα κατηγορεῖται παρὰ τοῦ Χ. Μιχάλη καὶ λοιπῶν. Ἐστάλη περὶ τούτου καὶ Προδούλεμα πρὸς τὸ Ἐκτελεστικόν.

Ἀνεγνώσθη Προδούλεμα τοῦ Ἐκτελεστικοῦ ὑπ' Ἀριθ. 16,082, ἀποκριτικὸν ὅτι διετάχθη νὰ συλληφθῇ ὁ πρωταίτιος τῆς περὶ δωροδοκίας γενομένης κατηγορίας κατὰ τῆς τότεν θαλασσίου κριτηρίου ἐπεχύσεως ἐπιτροπῆς.

Ἀνεγνώσθη Προδούλεμα τοῦ Ἐκτελεστικοῦ ὑπ' Ἀριθ. 16,022, ἀποκριτικὸν ὅτι ἐγκρίνει καὶ αὐτὸ τὴν γνώμην τοῦ Βουλευτικοῦ περὶ τῶν ἐπὶ Τουρκίας καλλιεργηθέντων λόγγων, καὶ περὶ τοῦ νὰ πληρωθῇ ὁ καταβληθεὶς ἔρανος ἀπὸ τὰ χρήματα τῆς ὑποθήκης. Περὶ δὲ τοῦ νὰ διευθύνεται κατὰ μῆνα ὁ ὑποθετικὸς λογαριασμὸς τῶν ἐξόδων πρὸς τὸ Βουλευτικὸν σῶμα, κρίνει εὐλογώτερον νὰ γίνεταί κατὰ τετραμηνίαν· τὸ δὲ ἐθνικὸν ταμεῖον ἄς ἐκθέτῃ εἰς τὸ Βουλευτικὸν τὸν λογαριασμὸν τῶν κατὰ μῆνα ἐξοδουμένων χρημάτων. Δὲν ἐνεκρίθη ἡ γνώμη τοῦ Ἐκτελεστικοῦ περὶ τῆς κατὰ τετραμηνίαν ἐκθέσεως τοῦ ὑποθετικοῦ λογαριασμοῦ τῶν ἐξόδων, ἀλλὰ νὰ πέμπεται εἰς τὸ Βουλευτικὸν κατὰ μῆνα, ὡς προαπεφασίσθη· ὅθεν καὶ ἐστάλη ἡ ἀπάντησις διὰ Προδουλεύματος.

Ἀνεγνώσθη καὶ ἄλλο ὑπ' Ἀριθ. 16,048, εἰς τὸ ὁποῖον ἐγκλείονται δύο ἀναφοραὶ τοῦ στρατηγοῦ Μελετόπουλου, ἄλλη τοῦ Κωνσταντίνου Ἰωάννου, καὶ δύο ἀντίγραφα διαταγῶν τοῦ ὑπουργείου τοῦ πολέμου καὶ τῆς φροντιστικῆς ἐπιτροπῆς τῶν Πελοποννησιακῶν στρατευμάτων, περὶ τῶν μεταξὺ τοῦ στρατηγοῦ Μελετόπουλου καὶ Ἀνδρέου Λόντου διατρεχόντων, διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν ὁμοῦ μὲ τὰ προσταλέντα ἔγγραφα εἰς τὰς σκέψεις τοῦ Βουλευτικοῦ. (τὰ λοιπὰ ἐφεξῆς.)

Ἐ γ χ ῶ ρ ι ο ι ε ἰ δ ῆ σ ε ι ς .

Ἀ π ὸ Ν α υ π λ ῖ ο υ .

Ἄνθρωπος ἐρχόμενος ἐκ Μεσολογγίου, ἐλλείπων ἐκεῖθεν ἀπὸ τῆς 7 τοῦ ἐνεστῶτος μηνός, μᾶς λέγει ὅτι τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα ἔφθασαν ἐκεῖ, καὶ ἄραξαν ἐμπροσθεν τοῦ Βασιλαδίου· πέντε δὲ ἐχθρικὰ πλοῖα, τὰ ὅποια ἦσαν πρὸς τὸ ἀκρωτήριον τοῦ Πάπα, ἄμα ἰδόντα τὰ Ἑλληνικὰ, εἰσέδωλον εἰς τὸν Κορινθιακὸν κόλπον, ὅπου εὐρίσκεται ὁ ἐχθρικός στόλος ἀρπυγμένος. Ὁ Ἑλληνικὸς στόλος φθίσας εἰς Μεσολόγιον θέλει συμβοηθῆσαι τὴν εὐκολωτέραν προμήθειαν τοῦ πολυπαραστάτου τούτου ὅλης τῆς Ἑλλάδος περὶ πυργίου. Οἱ ὑπερασπισταὶ τοῦ Μεσολογγίου, οἱ ζῶντες οὗτοι μάρτυρες τῆς πίστεως καὶ πατρίδος διὰ τὰ ὅσα ἔπαθαν καὶ πάσχουσιν ἀπερίγραπτα θεινὰ, τόσους μῆνας ἤδη πολεμοῦντες, ἀντέχουσι μὲ ἀπερίγραπτον τῶντι γενναιότητα, καὶ δὲν ζητοῦσιν ἄλλο, ἂν καὶ γυμνοὶ καὶ τετραχληλισμένοι, εἰμὴ τροφῆς καὶ πολεμεφόδια, τὰς μὲν, εἰς διατήρησιν τῆς ἰδίας αὐτῶν φυσικῆς ζωῆς, τὰ δὲ, εἰς καταπολέμησιν τοῦ ἐχθροῦ καὶ ὑπερίσπισιν τῆς πατρίδος. Εἰς ὅσῃν συμπαθείαν κινοῦσιν οἱ ἀθάνατοι οὗτοι ἥρωες τὰς ψυχὰς τῶν εὐαισθητῶν πατριωτῶν, εἰς ἄλλην τόσῃν καὶ περισσοτέραν ἀγανάκτησιν κινοῦσιν ὅσοι, ἀδιαφοροῦντες εἰς τὸν κίνδυνον τῆς πατρίδος, εἰς ἄλλο δὲν καταγίνονται εἰ μὴ εἰς τὴν θεραπείαν τῶν ἰδίων αὐτῶν παθῶν, καὶ εἰς πρόνοιαν τῶν ἰδίων αὐτῶν συμφερόντων. Προστάζονται, ὅσοι ἔργον ἔκαμαν τὸ ὀπλοφορεῖν, καὶ καυχῶνται εἰς τοῦτο, νὰ τρέξωσιν ὅπου ἡ ἀνάγκη τῆς πατρίδος τοὺς προσκαλεῖ, παρακούουσιν, ἀπειθοῦσιν, ὑπάγουσιν ἢ συνέρχονται ὅπου οὔτε κίνδυνος, ἀλλ' οὔτε πόλεμος εἶναι. Συνέρχονται ἄλλοι εἰς ἐν διὰ νὰ κτυπήσωσι τὸν ἐχθρὸν, ἀμέσως παρουσιάζονται διάδολοι, καὶ κινοῦσι πάντα λίθον εἰς διάλυσιν τῶν στρατοπέδων καὶ τὸ λυπηρότερον εἶναι ὅτι οἱ διάδολοι οὗτοι κινοῦνται παρ' ἄλλων μεγαλητέρων διαδόλων, οἱ ὅποιοι παρουσιάζονται εἰς τὸ κοινὸν ὑπὸ τὸ πρόσχημα τοῦ φιλογενοῦς, τοῦ πατριώτου. Τὸ Μεσολόγιον τῶρα ἀνέλαβεν ὅλον τοῦ ἔθνους τὸν πόλεμον· διότι αὐτὸ μόνον πολεμεῖ τὴν σήμερον καὶ ὀλίγων τινῶν χιλιάδων ἄνθρωποι πολεμοῦσιν ὑπὲρ πάσης τῆς Ἑλλάδος, καὶ οἱ μόνοι οὗτοι τῆς Ἑλλάδος στρατιῶται πεινῶσι, διψῶσι, τελαιπωροῦνται, ἐν ᾧ ἄλλοι τρυφῶσι. Χάρις εἰς τὴν θείαν Πρόνοιαν ὅτι δὲν ἀφῆκε νὰ εἰσχωρήσωσι καὶ εἰς αὐτὸ διάδολοι, διὰ νὰ πράξωσι καὶ ἐκεῖ ὅ,τι ἔπραξαν καὶ πράττουσιν εἰς ἄλλα στρατόπεδα· ἀλλ' οἱ ἀθάνατοι ὑπερασπισταὶ τοῦ Μεσολογγίου, ἐμφράξαντες τὰ ὦτα εἰς τῶν διαδόλων τοὺς ψιθυρισμοὺς, μένουσι συνδεδεμένοι μὲ τὸν σύνδεσμον τῆς ἀγάπης καὶ ὁμονοίας, καὶ διὰ τοῦτο εἶναι ἄξιοι μυρίων ἐπαίνων καὶ κατὰ τοῦτο.

Εἰς τὴν Πελοπόννησον ἐπικρατεῖ ἄκρα ἀκίνησία, ὡς νὰ μὴν ὑπάρχῃ πλέον πόλεμος. Οἱ ἐχθροὶ εὐχαριστοῦνται νὰ ἡσυχάζωσι πρὸς τὸ παρὸν· εἰς τὰ φρούρα κλεισμένοι· οἱ δὲ ἡμέτεροι ὀπλαρχηγοὶ εἰς τὸ Ἄργος συναγμένοι. Ἐὰν ὁ

λίγων τινῶν χιλιάδων Πελοποννήσιοι ἤθελαν νὰ τρέξωσι κατὰ τοῦ Ἰμπραήμη εἰς Μεσολόγιον, τὸ φρούριον τοῦτο δὲν ἐννοχωρεῖτο τόσο πολὺ, καὶ ὁ Ἰμπραήμης δὲν ἤθελεν ἀποθῆναι νὰ πατήσῃ καὶ ἄλλην φορὰν τὸ ἔδαφος τῆς Πελοποννήσου· ἀλλ' οὐδεμία φροντίς περὶ τούτου, οὐδὲ εἰς τὴν ἐκείνην τινος ἴσως ἀνέδῃ.

Ὁ Ἰμπραήμης, κατὰ τὴν ὁμολογίαν τοῦ ἐκ Μεσολογγίου ἐλθόντος ἀνθρώπου, πολέμει ἀδιακόπως, ἀν καὶ ὅχι τόσο σφοδρῶς, τὸ φρούριον ἐκεῖνο μὲ βόμβας καὶ κανόνια. Ὁ δεσπότης Ἀ. Σεφάκας γράφει ἐκ Κραδαίων ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς, ὅτι κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν ἔλαβε βεβαίαν εἰδήσιν ἐκ Μεσολογγίου, ὅτι ὁ Ἰμπραήμης ἀρχισεν ἀπὸ τῆς 7 τοῦ μηνὸς τούτου νὰ ρίπτῃ κατὰ τοῦ φρουρίου ἐκείνου τακτικῶς βόμβας καὶ σφαῖρας· ὅτι ἔστησεν ὀκτὼ μορτάρια, καὶ κανόνια δώδεκα, τὰ ὅποια ρίπτουσιν ὀκτὼ καὶ ἡμίσειας ὀκ. σφαῖρας· καὶ ὅτι ἔχει ὑπὲρ τὰς 1500 βόμβας, καὶ 2300 σφαῖρας. Ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα ὑπεμένει ἡ καστερήνυμος καὶ γενναϊόφρων φρουρὰ, καὶ δὲν ἐπιθυμεῖ ἄλλο τι τόσο, ὅσον τὴν ἐφοδὸν τῶν Ἀράβων καὶ Αἰγυπτίων, καὶ ἐλπίζει εἰς τὴν κραταίαν τοῦ Ὑψίστου βοήθειαν, καὶ εἰς τὸν ἰσχυρὸν αὐτῆς βραχίονα νὰ μὴ μετανόησῃ ὅτι ἐπεθύμησε τοιαύτην ἐπιθυμίαν. Ἐπειδὴ δὲ διὰ τὴν ἀφίξιν τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου εἰς Μεσολόγιον ἐσυστήθη πάλιν ἡ διὰ θαλάσσης κοινωνία, ἐλπίζομεν ὅτι συχνάκις θέλομεν λαμβάνει ἐκείθεν εἰδήσεις διὰ Γαστούνης.

— Καὶ ἄλλοτε εἴπαμεν ὅτι πρῶτοι αἱ νῆσοι τοῦ Αἰγαίου πελάγους ἔδωκαν τὸ κάλλιστον παράδειγμα τῆς ἐνπειθείας εἰς τὸν περὶ στρατολογίας νόμον, καὶ εἰς αὐτὰς χρεωστεῖ κυριωτέρως τὴν ταχεῖαν αὐξησίν του τὸ τακτικὸν μας στράτευμα. Καὶ ἡ Σάμος φιλοτιμουμένη δὲν ἠθέλησε νὰ φανῇ κατωτέρα τῶν ἄλλων νήσων εἰς τὴν προθυμίαν, καὶ εἰς τὴν εὐπειθείαν εἰς τὸν νόμον τούτον. Κατ' αὐτὰς ἔφθασαν ἐκ τῆς νήσου ταύτης 92 νεοσύλλεκτοι, καὶ ἦσαν ἔθνη καὶ οἱ ἄλλοι νὰ ἀναχωρήσωσιν εἰς ἀναπλήρωσιν τοῦ κατὰ τὸν νόμον διωρισμένου ἀναλόγου ἀριθμοῦ τῶν στρατιωτῶν. Ἐκτὸς τούτων κατετάχθησαν εἰς τὸ τακτικὸν στράτευμα περὶ τὸν παρελθόντα Ἰούλιον ἐκ τῆς αὐτῆς νήσου καὶ 137 ἐθελονταί. Τόσον δὲ εἰς τοὺς πρώτους, ὅσον καὶ εἰς τοὺς δευτέρους συνήργησαν μεγάλως ὁ Κύριος Λ. Λυκοῦργος, οἱ ἐπιστάται καὶ δημογέροντες τῶν χωρίων· καὶ ἡ ἐκεῖσε σταλεῖσα ἐπιτροπὴ συνεργῶσα εἰς ἐκπλήρωσιν τοῦ νόμου ἐπολιτεύθη φρονίμως καὶ κοσμίως. Οἱ καλοὶ Σάμιοι, ἐν ᾧ γειτονεῖται μὲ τὴν Ἀσίαν· ἐν ᾧ εὐρίσκονται πάντες εἰς ὑποψίαν πολέμου, καὶ τὰ παζύλια τῆς μικρᾶς Ἀσίας ἀδιακόπως βλάπτουσι, δὲν ἔλειψαν καὶ ἀπὸ τοῦ νὰ τρέξωσι προθύμως καὶ εἰς τὸ τακτικὸν στράτευμα.

Ἐκτὸς δὲ τῶν ἐκ τῆς Σάμου ἐλθόντων νεοσυλλέκτων ἔφθασαν καὶ ἄλλοι ἐκ Καλαβρύτων καὶ Κορίνθου κατὰ τὴν 16 καὶ 17 τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς περὶ τοὺς 160· ὥστε εἰς δύο σχεδὸν ἡμέρας ἔλαβεν αὐξησιν τὸ τακτικὸν μας στράτευμα περὶ τοὺς 250 στρατιώτας.

Ἀλλὰ καὶ ὁ ζῆλος τῶν Ἀθηναίων πρὸς τὸ τακτικὸν στράτευμα δὲν εἶναι ὀλίγος. Εἰς τὰς Ἀθήνας δὲν ἔμεινε σχεδὸν οἰκία χωρὶς νὰ δώσῃ ἓνα ἄνδρα εἰς αὐτό· καὶ πολλοὶ νέοι ἐκ τῶν πλέων εὐκαταστάτων καὶ σημαντικωτέρων οἰκογενειῶν κατετάχθησαν εἰς τὸ τακτικὸν στράτευμα αὐτοθελήτως. Εἰς ἐκ τῶν νέων τούτων εἶναι καὶ ὁ ἀνεψιὸς τοῦ νῦν ἀντιπροσώπου τῶν Ἀθηνῶν Κυρίου Χ. Ζαχαρίτζα, Ἰωάννης Ζαχαρίτζας. Ὅτι ἡ εἰς τὸ τακτικὸν στράτευμα κατὰ τάξιν τοιούτων νέων γίνεται κάλλιστον παράδειγμα, δὲν εἶναι ἀμφιβολία· καὶ εὐχόμεθα νὰ τοὺς μιμηθῶσι καὶ ἄλλοι τοιοῦτοι νέοι εἰς ἄλλα τῆς Ἑλλάδος μέρη.

Πρὸς τὸν Συντάκτην τῆς Γενικῆς ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος.

Μ' ὅσην προσοχὴν, καὶ εὐχαρίστησιν ἀνέγνωσα εἰς τοὺς Ἀριθ. 7, 8 καὶ 10 τῆς Γεν. Ἐφημερ. τὰ πρῶτα μέρη τῆς διατριβῆς περὶ τῆς προσεχοῦς ἐθνικῆς συνελεύσεως, μὲ ἄλλην τόσῃν, ἢ καὶ περισσοτέραν περιέργειαν ἐπρόσμενα ν' ἀναγνῶσκω τὸ τέλος τῆς οὐσιώδους ταύτης διατριβῆς, τὸ ὁποῖον μόλις ἐφάνη ἐσχάτως καταχωρισμένον εἰς τὸν 28 ἀριθμὸν. Ὅσον σύμφωνος καὶ ἂν εἶμαι εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς ἀρχὰς μὲ τὸν γράψαντα τὴν διατριβὴν, τοῦ ὁποῖου δὲν ἠμπόρεσα νὰ γνωρίσω τὸ ὄνομα ἀπὸ τὰ δύο ἀγκυρὰ στοιχεῖα· ὅσον ὀρθὰς καὶ ἂν εὐρίσκω τὰς τελευταίας συμβουλάς του πρὸς τοὺς πληρεξουσίου, νομίζω ὅτι τὸ δεύτερον μέρος τῆς διατριβῆς δὲν περιέχει ὅλας τὰς παρατηρήσεις, καὶ τὰ συμπεράσματα, τὰ ὅποια μᾶς ὑπεσχέθη εἰς τὸ προοίμιον, καὶ εἰς τὸ πρῶτον μέρος. Γνωρίζων τὴν περὶ τὰ πολιτικὰ ἀπειρίαν μου, δὲν ἤθελα ἴσως τολμήσει νὰ ἐκθέσω τινὰ τῶν ὅσα ἐπεθύμουν νὰ εὐρῶ εἰς τὸ παραινετικὸν μέρος τῆς διατριβῆς, καὶ δὲν ἤρρα, ἐὰν ὁ τελευταῖος ἀριθμὸς τῆς Γεν. Ἐφημερίδος δὲν μ' ἐβεβαίονε τὴν ἀνάγκην αὐτῆς τῆς ἀναπληρώσεως.

Ἡ διατριβὴ τοῦ Κ. Κωνσταντίνου Λουκᾶ ἔχει βάσιν πατριωτικὴν τὴν εἰλικρινῆ ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ ἴδωμεν τὴν ἐθνικὴν συνέλευσιν νὰ ἐπιθέσῃ ἰαματικὰ ἔμπλαστρα ἐπὶ τὰς καιρίας πληγὰς τῆς πολυτρόπως καταπληγωμένης Ἑλλάδος· ἀλλὰ ποῖος ὁ τρόπος τοῦ νὰ φθάσῃ ἡ συνέλευσις εἰς αὐτὸν τὸν σκοπόν; Τὸ νὰ ῥίψῃ ὁρμα προσεκτικὸν εἰς τὰ παρελθόντα, διὰ νὰ ἀνακαλύψῃ ἀκριβῶς τὰς αἰτίας, τὰ ὄργανα, τοὺς χρονοὺς, καὶ τὰ λοιπὰ περιστατικὰ, ἅτινα συνήργησαν εἰς τὸ νὰ πληγωθῇ τόσο ὁ θανατηφόρος ὅλη σχεδὸν ἡ ὁλομέλεια τῆς πολυπαθοῦς Ἑλλάδος. Μ' ὅλον ὅτι δὲν ἐννοῶ τοὺς χρονοὺς, καὶ νομίζω ὅτι ἡ ὁλομέλεια δὲν ἠμποροῦσε ποτὲ νὰ εἶναι μισή, διὰ νὰ χρειασθῇ τὸ ὅλη, δέχομαι χωρὶς κάμμιαν φιλονεικίαν ὅτι ἡ συνέλευσις ὀφείλει μὲ προσοχὴν νὰ ἐξετάσῃ τὰ παρελθόντα καὶ νὰ ὠφεληθῇ ἀπὸ τὸ παρὰδειγμάτων, διὰ ν' ἀπεφυγῇ τὰ ὅσα ἔδωκαν, καὶ διὰ νὰ ἐλπίσῃ τὴν διόρθωσιν τῶν ἐνεστώτων, καὶ τὴν εἰς τὸ μέλλον πύρρον τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων· ἀλλὰ πῶς νὰ πορίθῃ ἀπὸ αὐ-

τὴν ἀρχὴν, ὅτι δὲν συμφέρει εἰς τὴν πατρίδα, ἢ δὲν εἶναι νόμιμον τὸν ἀπαρευρεθῶσιν εἰς τὴν ἐθνικὴν συνέλευσιν καὶ πληρεξούσιοι ἐκ τῶν διοικητικῶν μελῶν; Ὁ γράφας διατριβὴν μᾶς λύει τὴν ἀπορίαν· διότι μᾶς λέγει ὅτι τὰ διοικητικὰ μέλη εἶναι ὑποκείμενα εἰς εὐθύνας διόλου τὰς διοικητικὰς πράξεις· καὶ ὅτι ἡ ἐθνικὴ συνέλευσις ἐξετάζουσα τὰς ἐργασίας τῶν ἡμπορεῖ νὰ καθυποβάλλῃ εἰς πραγματικὰς εὐθύνας ἐπιμένως προξενεῖ μέγαν ὄλεθρον εἰς τὸ γένος τὸ νὰ εἶναι τὸ αὐτὸ ἄτομον καὶ ἐναγόμενον καὶ κριτὴς, πρᾶγμα ἄνομον. Ἐδὼ πλεον δὲν συμφωνοῦν αἱ ἰδέαι μας. Ὁ συγγραφεὺς τῆς διατριβῆς θέλει νὰ καταστήσῃ τὴν ἐθνικὴν συνέλευσιν δικαστήριον, ἐν ᾧ, κατὰ τὸ ψήφισμα τῆς ἐν Ἀστρεὶ ἐθνικῆς συνελεύσεως, καὶ κατὰ τὸν ὁρθὸν λόγον, ἡ συνέλευσις εἶναι διωρισμένη διὰ τὴν ἀνάκρισιν τοῦ πολιτεύματός μας. Ἀλλοίμονον εἰς τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος, ἢ εἰς τὸ γένος, κατὰ τὴν συγγραφέα τῆς διατριβῆς, ἂν ἡ ἐθνικὴ συνέλευσις κατασταθῇ δικαστήριον. Ὁ ὄλεθρός του τότε δὲν θέλει εἶσθαι μέγας, ἀλλ' ἄφευκτος, καὶ ἐντελής· διότι θέλομεν χαθῇ δικάζοντες καὶ δικαζόμενοι, πρὶν τελειώσῃ ἡ διαδικασία μας. Ἡ λέξις δίκη μᾶς παρουσιάζει τὴν ἰδίαν τῆς διαιρέσεως· καὶ εἰς ποίαν περίστασιν εἶχομεν μεγαλητέραν χρεῖαν ἐνώσεως παρὰ τὴν παροῦσαν; καὶ εἰς τί ἄλλο ὠφελιμώτερον ἡμπορεῖ νὰ ἐνασχοληθῇ ἢ προσεχῶς συγκροτουμένη συνέλευσις, παρὰ εἰς τὸ νὰ φέρῃ τὴν ἑνωσιν; Εἶναι βέβαια ἀναγκαῖον νὰ ῥίψῃ ὅμμα προσεκτικὸν ἡ συνέλευσις εἰς τὰ παρελθόντα, διὰ νὰ γνωρίσῃ τὰς αἰτίας τῆς διαιρέσεως· καὶ ἂν αὐταὶ πηγάζουν ἡ ὀλικῶς, ἢ κατὰ μέρος ἀπὸ τὸ πολιτικὸν μας σύνταγμα, νὰ τὰς ἀφαιρέσῃ ἀπὸ αὐτό· ἂν πάλιν προέρχωνται ἀπὸ τὴν ἀμάθειαν, εἰς τὸν βυθὸν τῆς ὀποιᾶς ἡ τρομερὰ τυραννία τῶν βαρβάρων μᾶς ἐσπροχρε καὶ με χεῖρας, καὶ με πόδας, νὰ ἐπιμεληθῇ ὅτι ἀμύλησαν, ἢ παρέδωκαν ἴσως αἱ προηγηθεῖσαι δύο συνελεύσεις, τὴν αὐξήσιν, καὶ πολλαπλασιάσιν τῶν φώτων, καὶ τὴν πρόδον τῆς καλῆς παιδαγωγίας, διὰ νὰ ἐξαλείψῃ βαθμίδον τὴν ἀμάθειαν, ἀληθινὴν μητέρα τῆς κακοηθείας, καὶ ἐπομένως τῆς δυστυχίας τῶν ἐθνῶν.

Ὁ συγγραφεὺς τῆς διατριβῆς λέγει ὅτι τὰ διοικητικὰ μέλη ὑπόκεινται εἰς εὐθύνας διὰ τὰς πράξεις των. Δὲν εἶναι δύσκολον ν' ἀπιδείξωμεν πόσῃν βλάβῃ μᾶς φέρεῃ ἡ σύγχυσις τῶν ἰδεῶν, τὴν ὁποίαν αὐξάνει ἡ ἀπροσάρμοστος χρῆσις τῶν λέξεων. Τί πρέπει νὰ ἐννοήσωμεν μὲ τὰς λέξεις μέλη διοικητικά; Δὲν ἀμφισβάλω σχεδὸν ὅτι ὁ συγγραφεὺς ἐννοεῖ τὰ μέλη τῶν δύο σωμάτων, Βουλευτικοῦ καὶ Ἐκτελεστικοῦ, ὅπως σήμερον τὰ ὀνομάζομεν· ἀλλ' ὅταν ἐξετάσωμεν ἀκριδῶς, θέλομεν ἰδεῖ ὅτι οἱ ἐπιφορτισμένοι τὴν νομοτελεστικὴν δύναμιν, ἢ, κατὰ τὴν προσφανεστὴν μεταφοράν, οἱ κυβερνῆται μᾶς πολιτείας ὑπόκεινται εἰς εὐθύνας διὰ τὰς κυβερνητικὰς πράξεις των, ὅχι ὅμως τὰ ὅλον τῶν ἐπιφορτισμένων τὴν νομοδοτικὴν, καὶ νομοτελεστικὴν δύναμιν, τὸ ὁποῖον ὀνομάζει διοίκησιν ἢ μέ-

λη διοικητικά. Ὁ τρόπος τῆς εὐθύνης τῶν κυβερνητῶν, ἢ τῶν νομοτελεστῶν διορίζεται ἀπὸ τὸν νόμον· ἐὰν ὁ νόμος δὲν εἶναι καλὸς, καὶ καταστραίνει τὴν εὐθύνην μὴ πραγματικὴν, ἔργον τῆς συνελεύσεως εἶναι, νὰ γνωρίσῃ τὴν ἀτέλειαν τοῦ νόμου, καὶ νὰ ἀναπληρώσῃ τὸν νόμον, ἢ ν' ἀντικαταστήσῃ ἄλλον, ὅχι ὅμως νὰ κατασταθῇ αὐτὴ δικαστήριον, διὰ νὰ ὑποβάλλῃ εἰς εὐθύνας τοὺς κυβερνήτας. Τὸ ὅλον τοῦ νομοδοτικοῦ σώματος δὲν ὑπόκειται εἰς καμμίαν εὐθύνην κατὰ τὸν νόμον· ἕκαστον τῶν μελῶν του κατὰ μέρος ὑπόκειται βέβαια· ἀλλ' ὅχι διὰ διοικητικὰς πράξεις, ὡς τὰς ὀνομάζει ὁ συγγραφεὺς τῆς διατριβῆς, ἀλλὰ διὰ προσωπικὰ ἐγκλήματα. Ὁ νόμος πάλιν ἐδιώρισε τὸν τρόπον τῆς εὐθύνης καὶ δι' αὐτὴν τὴν περίστασιν· ἐὰν εἶναι ἀτελής, ἂς γενῇ τελειότερος· καὶ τοῦτο εἶναι ἔργον τῆς ἐθνικῆς συνελεύσεως.

Δὲν ἀμφισβάλω ὅτι αἱ παρατηρήσεις τοῦ Κ. Κινσταίνου Λουκᾶ ἔχουν βάσιν τὴν εὐλογίαν, καὶ δὲν ἐγράφησαν μὲ σκοπὸν (καθὼς δὲν ἀμφισβάλω ὅτι ὁ ἴδιος θέλει τρομάσει, ὅταν συλλογισθῇ τὰ παρεπόμενα τῆς ἐθνικῆς συνελεύσεως, ὅταν μεταβληθῇ εἰς δικαστήριον) διὰ νὰ καθυποβάλλῃ εἰς πραγματικὰς εὐθύνας τὰ διοικητικὰ μέλη. Μία μεγάλη, καὶ πραγματικὴ τῶντι εὐθύνη ἐπίκειται εἰς τοὺς κακοὺς κυβερνήτας, ἢ δημοσίους τῶν πράξεών των. Αὐτὴ γίνεται χωρὶς νὰ μεταβληθῇ ἡ ἐθνικὴ συνέλευσις εἰς δικαστήριον· διότι δὲν ἀμφισβάλω ὅτι τὰ πρακτικὰ τῆς ἐθνικῆς συνελεύσεως δημοσιεύονται εἰς ὅλους τοὺς πολίτας, θέλουσι τοὺς διδάξει, εἰς ποίους ἡμποροῦν προτιμότερον νὰ ἐμπιστευθῶν τὴν κυβερνήσιν τῆς πολιτείας, καὶ ποῖοι ἐφάνησαν ἀνάξιοι αὐτῆς τῆς ἐμπιστοσύνης. Θέλεις καλητέραν τιμωρίαν ἀπὸ αὐτὴν; ἡμπορεῖς νὰ δώσῃς ὠφελιμώτερον μάθημα εἰς τοὺς συμπολίτας σου, ὅχι βέβαια. Ἀλλ' ἡ παρουσία διοικητικῶν μελῶν, ὡς πληρεξουσίων, εἰς τὴν ἐθνικὴν συνέλευσιν ἡμπορεῖ νὰ ἐμποδίσῃ αὐτὸ τὸ καλόν. Δὲν θέλει τὸ ἐμποδίσῃ ποτε, ἐν ὅσῳ ἡ δημοσιότης βασιλεύει. Αὐτὴν τὴν δημοσιότητα ἦτο δίκαιον νὰ ζητήσῃ καὶ ὁ Κ. Κ. Λουκᾶς, καὶ κάθε ἄλλος πατριώτης ὅχι ὅμως νὰ ὀνομάσῃ ἄνομον ὅτι δὲν ἀπαγορεύεται ἀπὸ τὸν νόμον. Περὶ αὐτῆς τῆς δημοσιότητος ἦτο δίκαιον ν' ἀναφέρῃ καὶ ὁ συγγραφεὺς τῆς πρώτης διατριβῆς, καὶ μεταξὺ τῶν διαφύγων ἄλλων συμβουλῶν του νὰ συμβουλεύσῃ τοὺς πληρεξουσίου, πόσον πρέπει νὰ ἀπέχων ἀπὸ τοῦ νὰ καταστήσουν τὴν συνέλευσιν δικαστήριον. Ἐλπίζω ὅτι δὲν θέλει τὸ ἀμελήσει· καὶ τὸ ἐπιθυμῶ τόσο περισσότερο, καθόσον εἶμαι βέβαιος, ὅτι εἶναι ἱκανὸς ν' ἀπιδείξῃ μ' ἐπ' χειρὶ ῥήματα πολὺ ἰσχυρότερα ἀπὸ τὰ ἐδικά μου τὴν βλάβην, τὴν ὁποίαν θέλει φέρει εἰς τὸ πολυπαθὲς ἔθνος μία δικαστικὴ συνέλευσις.

Τῇ 18 Ἰανουαρίου 1826.

Εἰς τῶν συνδρομητῶν σου.